

15. Ospaca Nieuwsdienst

31 mei 2025

Internationaal recht en Israël's Terreurregime in Gaza

Ingevolge Dr. M. Reza Behnam c.s.

Terwijl de wereld toekijkt, vindt een van de grootste misdaden in de geschiedenis plaats. Passiviteit, medeplichtigheid en stilzwijgen tegenover genocide hebben het Palestijnse volk onvoorstelbaar leed berokkend. Geen enkele definitieve afrekening of compensatie voor het Palestijnse volk in Gaza zal ooit opwegen tegen de omvang en de ernst van de gruwelijke misdaden van Israël.

Niettemin is het onvermijdelijk dat er een definitieve afrekening zal komen voor degenen die een klimaat hebben gecreëerd waarin een lid van het Israëlische parlement zich gesterkt voelde om te pochen: "Iedereen is eraan gewend geraakt dat je in één nacht 100 Gazanen kunt doden... En niemand in de wereld geeft er iets om." Het is dan ook hoog tijd om ondubbelzinnig vast te stellen dat Israël het Palestijnse volk sinds zijn onafhankelijkheidsverklaring in 1948 terroriseert en dat de VS en zijn westerse bondgenoten, door hun overweldigende steun aan Israël, actief hebben deelgenomen aan die terreur. Tot nu toe, nu al 76 jaar lang, zijn zij daarmee doorgegaan. Tot op de dag van heden.

Wat betreft de niet-aflatende stroom van Israëlisch geweld tegen het Palestijnse volk, die al vele, vele decennia aanhoudt, richt Israël ook voortdurend zijn extra pijlen op Palestijnse gewapende tegenmaatregelen. Dit gebeurt dan onder het motto dat gewelddadige gewapende tegenaanvallen van bijvoorbeeld, - zoals ook hier het geval is - Palestijnse verzetsstrijders, zouden moeten behoren tot een nieuwe juridische categorie van terroristische misdadigheid, die wordt omschreven als "binnenlands terrorisme". En waar komt deze nieuw tot stand gebrachte strafrechtscategorie nu dan wel vandaan? Die is in de eerste plaats door VS in het leven geroepen. Het gaat hier dan echter wél alleen om terreurdaden in de VS. Niet voor niets wordt hier immers gesproken van een rechtscategorie die hier louter betrekking heeft op "**binnenlands** terrorisme". En dat wil dan zeggen dat deze wetgeving alleen betrekking heeft op **binnenlandse** rechtsaangelegenheden in de VS.

Maar het is Israël dat hier niettemin een dergelijke wetgeving heeft geusurpeerd. Dit echter niet om **binnenlands** terrorisme in Israël een kopje kleiner te kunnen. heeft Israël een dergelijke wetgeving juist ook gekaapt van de VS om die tegen de Palestijnen te kunnen inzetten. En dit dan vooral tegen de Palestijnen in de geroofde Palestijnse gebieden. Op deze manier probeert Israël de gewapende tegenacties van Palestijnse verzetsstrijders tegen de eindeloze stroom van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid van Israël niet alleen in diskrediet te kunnen brengen. Maar zelfs als de grootst denkbare terreur te kunnen te kunnen afstraffen.

Maar natuurlijk kan nieuwe nationale wetgeving door een staat niet zomaar worden ingevoerd als deze in strijd is met internationale wetgeving. Die is immers al goedgekeurd en vastgelegd door de betrokken staten!

Met betrekking tot deze Amerikaanse nationale wetgeving inzake dit "binnenlandse terrorisme" definieert de Federal Bureau of Investigation in Washington de inhoud hiervan aldus, namelijk "Gewelddadige, criminele daden gepleegd door individuen en/of groepen [regimes] om ideologische

doelen te bereiken die voortvloeien uit binnenlandse invloeden van politieke, religieuze, sociale, raciale of ecologische aard.”

Deze wetgeving kan echter alleen maar van toepassing zijn op het **nationale** recht van de VS. Of is het alleen al deze reden dat deze nieuwe wetgeving dus totaal ongeldig is als het om Israël gaat. Voor zover het daar niet een **“binnenlands terrorisme”** betreft.

Maar dit is niet de enige juridische grond waarom de Palestijnen en Palestina bij gewapend verzet voor vrijheid en onafhankelijkheid door Israël en de VS niet als terroristisch kunnen worden geoordeeld.

Want bovenal geldt hier natuurlijk het volgende! Het beeld dat Israël herhaaldelijk en ten onrechte aan alle volkeren op aarde voorhoudt, is dat gewapend verzet van Palestijnse strijders tegen Israël ipso facto alleen als “terrorisme” kan worden aangemerkt. Dit is echter niets minder dan een flagrante leugen. Deze leugen kan alleen worden verkondigd door mensen die vijandig staan tegenover het Palestijnse volk en zijn vrijheidstrijders.

Maar laten we eerst terugkeren naar de wreedheden waaraan de Palestijnen door Israël al een mensenleven lang worden blootgesteld. Zo hebben de mainstream media in de hele westerse wereld kritiekloos aanvaard dat de regering gewapend Palestijns verzet tegen de Israëlische bezetting bestempelt als “terrorisme” en nationale bevrijdingsgroeperingen zoals de Islamitische Verzetsbeweging (Hamas) als terroristische organisaties.

Door het Palestijnse verzet gelijk te stellen aan terrorisme, hebben de Westerse mainstream media en politici de weg vrijgemaakt voor de autoriteiten om de beschuldiging van “steun aan terrorisme” te gebruiken om afwijkende meningen te onderdrukken en pro-Palestijnse demonstranten te arresteren.

Academici en activisten, zoals de Columbia-student Mahmoud Khalil, die meer dan twee maanden zonder proces in een detentiecentrum in Louisiana werd vastgehouden, zijn gearresteerd op grond van het feit dat zij een bedreiging vormen voor het buitenlands beleid en de veiligheid van de VS. In werkelijkheid was Khalils “misdaad” dat hij opkwam voor de waarheid en voor Palestina.

Met wat basisonderzoek hadden de Westerse mainstream media en politici al snel kunnen achterhalen dat juist ook gewapend verzet tegen bezetting van de Palestijnse gebieden volkomen in overeenstemming is met het internationaal recht. En daarin ook rotsvast is vastgelegd in het internationaal recht. Het zijn het Vierde Verdrag van Genève van 1949 en het Eerste Aanvullend Protocol die expliciet het legitieme recht van de bezette bevolking bevestigen om zich tegen de bezetting te verzetten als onderdeel van het recht op zelfbeschikking. Verzet omvat gewapende strijd in situaties van koloniale overheersing, buitenlandse bezetting en tegen racistische regimes. De Aanvullende Protocollen van 1977 bij het Verdrag geven ook wettelijke legitimiteit aan het “gebruik van wapens door nationale bevrijdingsbewegingen”.

Bovendien zouden deze Westerse media en politici hebben ontdekt dat de Algemene Vergadering van de VN talrijke resoluties heeft aangenomen waarin de legitimiteit van gewapend verzet als middel voor onderdrukte volkeren om zelfbeschikking en onafhankelijkheid te bereiken, wordt erkend.

Israël is een koloniaal, buitenlands en racistisch regime dat het Palestijnse volk al acht decennia lang op brute wijze onderdrukt, en verzet daartegen is, gewoonweg, gerechtvaardigd volgens het internationaal recht.

De Palestijnse opstand had ook anders kunnen worden begrepen als de media vergelijkbare gevallen hadden gepresenteerd, zoals de opstand in het getto van Warschau in 1943 – een historische daad van Joods verzet tegen de nazi-bezetter tijdens de Tweede Wereldoorlog. Vandaag de dag zou het moeilijk zijn om iemand te vinden die de rechtvaardigheid of legitimiteit van die opstand in twijfel trekt, zoals dat ook het geval is met de opstand van 7 oktober.

Tijdens de nazi-bezetting van Polen in 1939 begonnen de Duitse autoriteiten bijvoorbeeld met de concentratie van naar schatting drie miljoen Joden in Polen in een aantal overbevolkte getto's in steden verspreid over het hele land. In het afgesloten getto van Warschau werden ongeveer 350.000 mensen ondergebracht in een dichtbevolkt gebied van drie kilometer binnen de stad.

Joden die niet waren omgekomen door ziekte, honger of deportatie naar vernietigingskampen, vochten terug tegen de laatste poging van nazi-Duitsland om hen naar de vernietigingskampen te transporteren. Hoewel ze beseften dat overwinning en overleving onwaarschijnlijk waren, weigerden ze zich over te geven. Na 29 dagen vechten werden 13.000 Joden uit Warschau en 17 Duitse soldaten gedood. Nadat de nazi-bezitters het hele getto hadden verwoest, was hun laatste daad het opblazen van de historische synagoge van Warschau, gebouwd in 1878.

De Joodse strijders wisten heel goed wat het resultaat van hun verzet zou zijn. Ze kozen er echter voor om zelf te bepalen hoe ze zouden sterven: in Treblinka of in verzet.

Na jaren van vernedering kozen ook Palestijnse verzetsstrijders ervoor om te ontsnappen uit het onmenselijke getto waar ze 58 jaar lang gegijzeld waren gehouden. Hoewel ook zij wisten dat ze tegenover een machtig, wreed leger stonden, kozen ze voor een “opstand in het getto van Gaza” in plaats van een eindeloze onderdrukkende opsluiting.

Nu Israël elke dag dichterbij het bereiken van zijn lang gekoesterde doel komt, namelijk zoveel Palestijnen doden als de zogenaamde 'beschaafde wereld' toestaat, is het van cruciaal belang te benadrukken dat volgens het internationaal recht volkeren onder koloniale of buitenlandse bezetting het legitieme recht hebben om met gewapend verzet te strijden voor hun vrijheid en soevereiniteit.

Als de opstand van oktober meteen al zou zijn geplaagd in het kader van het internationaal recht, zou de perceptie wellicht anders zijn geweest en zou het geweld van de afgelopen 19 maanden misschien niet hebben plaatsgevonden. Het belangrijkste is dat 68.000 Palestijnen niet zouden zijn afgeslacht en dat het oude Gaza nu geen ecologisch verwoeste woestenij zou zijn.

Het is essentieel te erkennen dat Palestina een van de weinige landen ter wereld is dat nog steeds onder directe militaire bezetting en koloniaal bewind staat. Onder auspiciën van de nieuw opgerichte Verenigde Naties droeg Groot-Brittannië in 1948 officieel zijn koloniale mandaat in Palestina over aan het regime in Tel Aviv. Sindsdien heeft Israël nooit afstand gedaan van zijn plan om heel het historische Palestina te veroveren en te controleren en de inheemse bevolking met geweld te verdrijven en uit te roeien.

Daarnaast moet aandacht worden besteed aan het advies van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) van 19 juli 2024, waarin wordt gesteld dat Israël de Palestijnse gebieden (de Westelijke Jordaanoever, Oost-Jeruzalem en Gaza) illegaal bezet en geen soevereiniteit over deze gebieden heeft. Het Hof heeft Israël ook veroordeeld tot beëindiging van de bezetting, tot het staken van de bouw van nieuwe nederzettingen, tot ontruiming van bestaande nederzettingen en tot volledige schadevergoeding aan de Palestijnse slachtoffers, en heeft het recht van de Palestijnen op zelfbeschikking opnieuw bevestigd.

Israël heeft echter zijn geweld alleen maar opgevoerd sinds het arrest van het Internationaal Gerechtshof en nadat de Algemene Vergadering van de VN met overweldigende meerderheid een resolutie heeft aangenomen tot uitvoering van het advies van het Hof.

In resolutie ES-10/24 eiste de Algemene Vergadering dat Israël binnen twaalf maanden na de aanneming van de resolutie (18 september 2024) zijn illegale aanwezigheid in de bezette Palestijnse gebieden onverwijld beëindigt en zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht nakomt.

Het internationaal recht staat onmiskenbaar aan de kant van Palestina. Niettemin hebben wettelijke bepalingen Israël er niet van weerhouden Palestijnse verzetsleiders te vermoorden en bommen van duizend pond op niet-strijders te gooien om één man te doden.

Verzet is het recht van de onderdrukten. Mahmoud Kahlil heeft dat recht en de Palestijnen die waren, zijn en zullen zijn, op welsprekende wijze verwoord in een brief aan zijn pasgeboren zoon:

“De strijd voor de bevrijding van Palestina is geen last, maar een plicht en een eer die we met trots dragen. Dus op elk keerpunt in mijn leven zul je zien dat ik voor Palestina kies. De tirannen willen dat we ons onderwerpen . Maar we zijn vrij en we zullen vrij blijven.”

Tot slot hier nog nogmaals het volgende. Regels van internationaal recht en internationaal humanitair recht, eenmaal aanvaard vanuit de brede wereldgemeenschap, kunnen niet zomaar even aan de wilgen worden gehangen door nationale wetgevingsinstanties. Indien dat nationale staten, die zich nu eenmaal aan deze regels hebben gecommitteerd, op een bepaald moment politiek beter uitkomt. Vele regels van internationaal en internationaal humanitair recht, alsmede zelfs hele overkoepelende juridische bouwwerken, hebben bovendien nog een uitgesproken status van “**ius cogens**” – dat wil zeggen een statuut van “dwingend recht”, waaraan staten mede gebonden zijn. ook als zij zich daarvoor nimmer hebben uitgesproken.

Of hebben zelfs de nog verder strekkende status van “**erga omnes**”, wat staat voor “jegens allen” – hetgeen betekent dat, ongeacht wat de nationale staten ieder voor zich wensen of niet wensen, op een bepaald juridisch betrokken gebied van grote internationale importantie, **niettemin op alle staten in wereld die lid zijn van de Verenigde Naties, zonder meer de verplichting rust om zich, willens of juist helemaal niet , in alle gevallen in te spannen om een gesteld doel van grote internationaalrechtelijke importantie te realiseren.**

Een dergelijke “erga omnes”- verklaring is, tot op heden, een zeer zeldzame gebeurtenis. Niettemin is, juist ook met betrekking tot de Palestijnse kwestie, in de zaak van de Israëlisch Muur op Palestijns grondgebied, zulk een toekenning van een “ erga-omnes”-verklaring door het Internationaal Gerechtshof (ICJ) uitgesproken. En wel de verordening dat alle staten van de Verenigde Naties een inspaningsverplichting op zich moeten nemen, ten einde het Palestijnse volk zo spoedig mogelijk de volledige status te geven van onafhankelijkheid.

Het is niettemin vooral ook de Staat der Nederlanden die, tot op heden – ondanks de juist ook nota bene hier in Nederland, als gastland, uitgesproken erga omnes-verklaring van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) - deze uitspraak volledig aan zijn laars lapt. En op die manier ook de Palestijnse onafhankelijkheid zo veel mogelijk blokkeert.

Het gedrag van de Nederlandse Staat is hiermee, waar het zelfs gaat om een zaak van de allerhoogste internationaal rechtelijke importantie zoals verwoord in de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) met betrekking tot de Muur, van een politieke schofterigheid die zich met geen pen laat beschrijven. Mooie sier maken met Vredespaleis in Den Haag, dat is de Staat der Nederlanden wel toevertrouwd! Maar de verrotting van het internationaal recht, en vooral ook van het internationaal humanitair recht – een en ander in opdracht van de VS en Israël – vormt intussen mede hier te lande een totale afbreuk van de internationale rechtsorde, waar de politieke maffia in Den Haag zich geen lor van aantrekt. Zo wijst de recente geschiedenis uit.